

Oefeningen voor de broederschap van den zaligen dood : in de St. Werenfridus-kerk te Workum

<https://hdl.handle.net/1874/236700>

371

mm 13680

OEFENINGEN

VOOR DE

BROEDERSCHAP

VAN DEN

ZALIGEN DOOD.

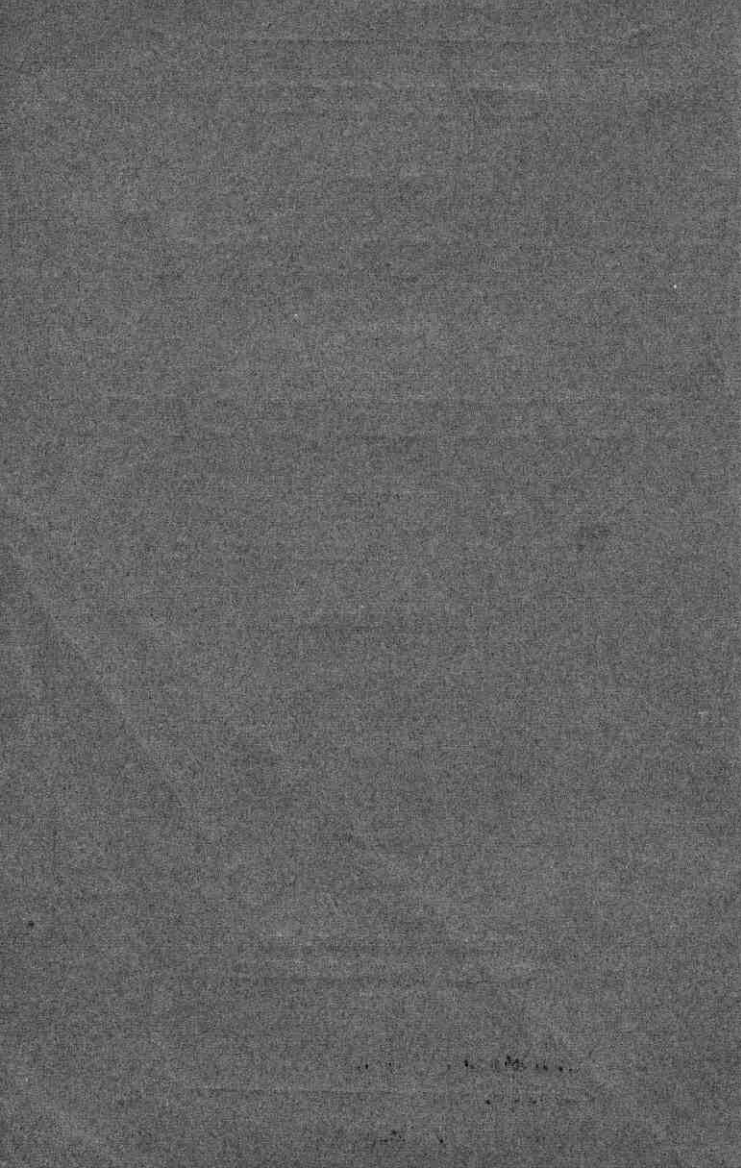
IN DE ST. WERENFRIDUS-KERK

te Workum.

TE LEEUWARDEN, BIJ
G. A. DEGROOT.
1872.

Per.
Vak 167

Per 167
371

OEFENINGEN

VOOR DE

BROEDERSCHAP

VAN DEN

ZALIGEN DOOD.

In de St. WERENFRIDUS-KERK.
TE WORKUM.

TE LEEUWARDEN, BIJ
G. A. DE GROOT.

VLEESCHMARKT.

1872.
Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer Bibliotheek-

2390

L I J S T

VAN DE

G E Z A N G E N

van iedere maand van 't jaar.

Het eerste lied is altijd N°. 1.

	voor de preek.	na de preek.	na 't lof.
Januarij	N ^o . 5	N ^o . 16	N ^o . 17
Februarij	" 10	" 4	" 11
Maart	" 3	" 6	" 9
April	" 2	" 2	" 12
Mei	" 6	" 7	" 15
Junij	" 8	" 3	" 16
Julij	" 7	" 5	" 17
Augustus	" 10	" 2	" 16
September	" 9	" 15	" 7
October	" 11	" 3	" 8
November	" 4	" 16	" 17
December	" 15	" 2	" 17

Zalig zijn de dooden, die in den Heer sterven.
OPENB. XIV, 13.

De dood der heiligen is kostbaar voor het aanzicht des Heeren.

Ps. CXV. 15.

De dood der zondaren is allervreeselijkst.

Ps. XXXIII. 22.

De Broederschap van den Zaligen dood is opgericht in het jaar 1649 en goedgekeurd door Paus Clemens XI, die haar met vele geestelijke gunsten heeft begiftigd, welke door deszelfs opvolgers zijn bevestigd en vermeerderd. Het doel dezer Broederschap is: eene vereeniging van geloovigen, die voor de stervenden biddende, zich zelve en elkander voorbereiden tot een zaligen dood. Dit doel wordt vooral bereikt door de gezamenlijke oefeningen, die er op bepaalde tijden worden gehouden, waarbij de leden der Broederschap door overwegingen en predikatiën aan den dood worden herinnerd, en zij door godvruchtige gezangen en gebeden een zalig sterfuur van God afsmeeken.

Om de voorregten, aan de leden der Broederschap verleend, te genieten, moet men dagelijks bidden *driemaal het Onze Vader en driemaal het Wees gegroet*, ter gedachtenis aan de drie uren dat de Zaligmaker aan het kruis gehangen, en Zijne Moeder daaronder in de grievendste droefheid heeft doorgebracht, ten einde voor die op sterven liggen, voor zich, en zijne medebroeders en zusters, een zaligen dood te verwerven.

Om dit met meer Godsvrucht te doen, kan men zich bedienen van de gebeden op bl. 38.

De Broederschap van den Zaligen dood is in het jaar 1872 alhier gevestigd in de Parochie-kerk van den H. Werenfridus. Op den derden Zondag van elke maand, 's avonds om 7 uur, hebben in die kerk de gezamenlijke oefeningen plaats. Deze oefeningen zullen voortaan op de volgende wijze worden ingerigt:

I.

Het lied no. 1.

II.

Vijf onze Vaders en vijf wees gegroetten tot deze of gene intentie door den priester aangegeven.

III.

Een lied volgens de lijst voor in dit boekje geplaatst.

IV.

Predikatie.

V.

Weer een lied volgens die lijst.

VI.

De gebeden van den Zaligen dood. Bladz. 38.

VII.

Uitstelling van het Allerheiligste en gezamenlijk zingen door de Benedictie. Bladz. 32.

VIII.

Na den zegen de Ps. Laudate Dominum omnes gentes. Bladz. 32.

IX.

Daarna een lied volgens de lijst.

N°. 1.**AANROEPING VAN MARIA.**

Wijze: Nato Deo.

1.

Laat ons eerst Gods lieve Moeder eeren:
 Zij zal heden de oogen tot ons keeren,
 Wat we ootmoedig in 't gebed begeeren
 Met ons vragen voor den troon des Heeren.

† Moeder, hoog verheven!

Ach verwerf ons bij Uw Zoon,

Als wij sterven

Dat wij erven

't Eeuwigdurend hemelloon.

2.

Zij toch is ten hemel opgenomen;
 Al de zaal'gen doen hun zangen stroomen
 Haar ter eer: hoe zou een kind nu schromen,
 Met een smeeklied voor haar troon te komen.

† Moeder, hoog verheven! enz.

3.

Moeder nog, gelijk zij was op aarde,
 Heerscht zij naast den Zoon die zij ons baarde;
 Smaakt zij 't loon dat zij zich hier vergaarde;
 Die Zijn woorden in haar hart bewaarde.

† Moeder, hoog verheven! enz.

4.

Hij, die haar tot Moeder heeft verkoren,
 Die haar Zoon is, uit haar schoot geboren,
 Die haar nu Zijn glorie heeft beschoren:
 Hij, Hij zal haar moederbeê verhooren.

† Moeder, hoog verheven! enz.

5.

Welk een magt en liefde hier verbonden!
 Die om strijd uit duizend, duizend monden
 Al de heem'len en deze aard' verkonden:
 Wie, wie bad en heeft geen hulp gevonden?
 † Moeder, hoog verheven! enz.

6.

Workum's kind'ren komen tot U heden,
 Van den Zaal'gen dood de Broeder-leden,
 Moeder! vol vertrouwen togetreden,
 Met een krans van lied'ren en gebeden.
 † Moeder, hoog verheven! enz.

7.

Bid voor ons, o Moeder! nooit volprezen,
 Door God zelf tot Moeder uitgelezen.
 Bid dat wij, ook van den dood verzezen,
 Met u in den hemel mogen wezen.
 † Moeder, hoog verheven! enz.

 N°. 2.

BEDE OM EEN ZALIGEN DOOD.

Wijze: Kind'ren van Maria.

Laat de bede schallen,
 Die aan 't hart ontsproot.
 Schenke God ons allen,
 Eens een Zaal'gen dood.

1.

Broeders! laat ons waken;
 Want heel onverwacht

Zal de dood genaken;
 Als een dief bij nacht.
 Laat de bede enz.

2.

't Vrees'lijk uur van scheiden,
 Breekt ras voor ons aan.
 Laten wij 't verbeiden,
 Laat ons bidden gaan.
 Laat de bede enz.

3.

Mogten wij dit leven,
 Zonder schuld of straf,
 Weêr den Schepper geven,
 Die het ons eens gaf.
 Laat de bede enz.

4.

't Sterven baart de braven
 Kommernis noch pijn;
 Maar der zondenslaven,
 Zal 't verschrikkelijk zijn.
 Laat de bede enz.

5.

Daarom, zij voor 't sterven,
 Broeders! steeds bereid:
 Om eens te verwerven
 'd Eeuw'ge zaligheid.
 Laat de bede enz.

S t a b a t M a t e r.

Naast het kruis, met schreiende oogen,
 Stond de moeder, diep bewogen,
 Daar de Zoon te sterven hing;

En haar door het zuchtend harte,
 Overstelp't van wee en smarte,
 't Zevenvoudig slagzwaard ging.

O, hoe droef, hoe vol van rouwe,
 Was die zegenrijkste vrouwe,
 Om Gods een'geboren Zoon!

Ach, hoe streed zij! ach, hoe kreet zij!
 En wat folteringen leed zij,
 Bij 't aanschouwen van dien loon!

Wie, die hier niet schreijen zoude,
 Die het grievend leed aanschouwde,
 Dat Maria's ziel verscheurt?

Wie kon, zonder meê te weenen,
 Christus' moeder hooren steenen,
 Daar zij met haar Zoon hier treurt?

Voor de zonden van de zijnen,
 Zag zij Jezus zoo in pijnen,
 En in wreedten geesselstraf;

Zag haar lieven Zoon zoo lijden,
 Heel alleen den doodkamp strijden,
 Tot Hij zijnen geest hergaf.

Geef, o moeder! bron van liefde!
 Dat ik voele wat u griefde,
 Dat ik met u medeklaag;

Dat mij 't hart ontgloeï' van binnen,
 In mijn God en Heer te minnen,
 Dat ik Hem alleen behaag.

Heil'ge moeder! wil mij hooren!
 Met de wonden mij doorboren,
 Die Hij aan het kruishout leed;

Ach dat ik de pijn gevoelde,
 Die uw' lieven Zoon doorwoelde,
 Toen Hij stervend voor mij streed.

Mogt ik klagen, al mijn dagen,
 En zijn plagen waarlijk dragen,
 Tot mijn jongste stervenssmart,

Met U onder 't kruis te weenen,
 Met uw rouwe mij vereenen,
 Dat verlangt mijn weenend hart.

Maagd der maagden! nooit volprezen,
 Wil nu niet mij tegen wezen,
 Laat mij treuren aan uw zij.

Laat mij al de wreede plagen
 En den dood van Christus dragen;
 Laat mij sterven zoo als Hij.

Laat mij, in Zijn kruis verslonden,
 Laat zijn wonden mij doorwonden,
 Om de liefde van uw Zoon.

Dan, in wederliefde ontstoken,
 Worde ik door U voorgesproken.
 Moeder! voor Zijn regtertroon.

Maakt dat mij het kruis beware,
 Dat dan Christus' dood mij spare,
 Dat Hij mij genâ bewijz';

En als 't ligchaam eens zal sterven,
 Doe mij dan de glorie erven
 Van het hemelsch Paradijs.

N°. 4.

Smeekezing tot de Moeder der Zeven Weeën.

Wijze: *S t a b a t M a t e r.*

1.

Zie, gezegendste aller vrouwen!
 Workums kind'ren vol vertrouwen,
 Eensgezind hier tot u gaan.
 Smeekend weêr ter kerke trekken,
 Smeekend tot u de armen strekken,
 Hoor, ach hoor uw kind'ren aan.

2.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte:
 Bij het woord van Simeon!
 Hoe doorgriefde u 't vreeslijk lijden,
 Dat uw Jezus door moest strijden,
 Eer Hij dood en hel verwon.

3.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed door 't moederharte:
 Toen gij Beth'lem om den dood
 Van zijn wichtjes hoorde kermen
 En gij met uw kindje in de armen
 Bevend naar Egypte vloodt.

4.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed door 't moederharte:
 Bij 't verliezen van uw kind!
 Dat ge eerst na drie lange dagen,
 Na veel vragen en veel klagen,
 In den tempel wedervindt.

5.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed door 't moederharte:
 Toen ge uw' Zoon ter dood zaagt gaan.
 En Hem onder 't kruishout hijgend,
 Afgemarteld, nederziggend,
 't Smart'lijk oog op U zaagt slaan.

6.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed door 't moederharte,
 Toen gij met uw' Zoon gewond,
 Met Hem al Zijn pijnen lijdend,
 En den wreeden doodkamp strijdend,
 Onder 't bloedig kruishout stond.

7.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die U sneed door 't moederharte:
 Toen, als alles was volbragt,

Gij uw' Zoon, van 't kruis genomen,
 In uwe armen neêr zaagt komen,
 Toen aan al uw kind'ren dacht.

8.

Hoor, ach hoor ons om de smarte,
 Die u sneed door 't moederharte:
 Toen ge uw' Zoon, in 't graf geleid,
 Aan uwe oogen heel ontogen,
 Diep bewogen, neêrgebogen,
 Eenzaam, Moeder! hebt geschreid.

9.

Moeder dan der Zeven smarten!
 Trouwe troost der droeve harten,
 Sta, o sta uw kind'ren bij!
 Dat we dragen al de dagen
 's Levens plagen zonder klagen;
 Leer ons lijden zoo als gij.

10.

Ach, dat ik genezing vonde
 Van de wonde mijner zonde,
 Die ik pleegde keer op keer;
 Voer, o Moeder van erbarmen!
 Voer mij in de broederarmen
 Van uw lieven Jezus weêr.

11.

Ach! dat mij uw beê verwerve,
 Dat ik leve, dat ik sterve
 In de liefde van uw Zoon;
 Dat ik, zegenrijkste vrouwe!
 Eens uw heerlijkheid aanschouwe,
 Waar gij zetelt naast Zijn troon.

DE BEROUWHEBBENDE ZONDAAR.

Dit lied kan ook gezongen worden op de
Wijze: 't Rozenstruikje.

1.

Ik, ik ben die booze zondaar,
Die God uit mijn harte dreef;
En nu in het slijk gezonken,
Ver van mijn Verlosser leef.
Ach, mijn God! wil 't mij vergeven,
Wat ik tegen U misdeed;
Schenk, o God! mij Uw genade,
Want de zonden zijn mij leed.

2.

Ach, hoe vaak drukte ik de doornen
In Uw schoon aanbid'lijk hoofd;
En van welken schoonen hemel
Heeft die misdaad mij beroofd.
Ach, mijn God! enz.

3.

Door 't verachten der genade
Heb 'k u slagen toegebracht.
'k Heb verscheurd uw God'lijk ligchaam.
En uw goedheid zoo veracht!
Ach, mijn God! enz.

4.

'k Dorst dan zoo wreedaardig wezen.
Dat 'k U aan het kruishout klonk!

'k Heb vermoord in koelen bloede
 Hem die mij het leven schonk!
 Ach, mijn God! enz.

5.

En toch groeide Uw' liefde sterker,
 Hoe ik meer U heb veracht;
 En het bloed door U vergoten
 Heeft mij hoop weer aangebragt!
 Ach, mijn God! enz.

6.

'k Moest om mijne schuld te boeten
 Branden in de helsche vlam.
 En was hopeloos verloren
 Zoo 'k ooit in dien vuurpoel kwam!
 Ach, mijn God! enz.

7.

Wat zou mij dan 't klagen baten?
 Wat het weenen, zoo mijn ziel
 Eeuwig tot den brand verwezen
 In het vuur der helle viel!
 Ach, mijn God! enz.

8.

Uwe liefde, o mijn Verlosser!
 Het vergieten van Uw bloed,
 Deed de wanhoop van mij wijken,
 Schiep in mij weer nieuwen moed.
 Ach, mijn God! enz.

9.

'k Ben beschaamd, bedrukt, verslagen,
 Om de zonden die ik deed,

Daar ik ver van U verwijderd
 Ver van 't leven, 't leven sleet.
 Ach, mijn God! enz.

10.

Wil me, o God! aan U nu boeijen
 Reik mij toe Uw Vaderhand,
 Bind mijn wil aan Uw verlangen
 Door uw gouden liefdeband.
 Ach, mijn God! enz.

11.

Geen regtvaardig vonnis vraag ik,
 'k Vraag alleen barmhartigheid;
 'k Smeek bij 't storten mijner tranen
 Dat gij mij genadig zijt!
 Ach, mijn God! enz.

 N°. 6.

Maria bid voor ons in het uur van onzen dood.

Wijze: 't Rozenstruikje en als N°. 5.

1.

Aaklig klinkt het doffe luiden
 Van de doodklok om mij heen;
 Weder gaat een ziel voor 't oordeel
 Van haar God en rechter treên...
 Bid voor ons, o heil'ge moeder,
 In het uur van onzen dood!
 Neen gij zult ons niet verlaten,
 O Maria! in den nood.

2.

Gingen oud'ren voor mij henen,
 Ook aan mij komt eens de beurt;
 Straks wordt mijn kortstondig leven
 Aan het aardsche los gescheurd.
 Bid voor ons, enz.

3.

Oordeel! 'k denk met angst en rouwe
 Aan het vonnis dat mij wacht.
 Wie is 't die voor Godes vierschaar
 't Vonnis mijner ziel verzacht?
 Bid voor ons, enz.

4.

De eeuwigheid staat voor mij open . . .
 Alles daagt mij voor den geest . . .
 Alles dreigt mij . . . zooveel zonden! . . .
 'k Ben voor mijne ziel bevreesd.
 Bid voor ons, enz.

5.

Zondaar! neen, geen moed verloren!
 Zie daar boven! aan Gods zij,
 Troont uw moeder, die in 't oordeel
 Bidden zal voor u en mij.
 Bid voor ons, enz.

6.

Zoo veel uren, zooveel dagen
 Aan Maria toegewijd! . . .
 En zij zou voor ons niet bidden
 In dien laatsten zielestrijd?
 Bid voor ons, enz.

7.

Geene vrees voor die haar minnen!
 Als de doodklok voor u slaat.
 Zingen wij dat weer een dienaar
 Van Maria heem'len gaat.
 Bid voor ons, enz.

N°. 7.**De zonde het grootste kwaad.**

Wijze: Vader Pius.

Zoekt gij, jongeling in uw leven
 Rozenpaden waar ge op gaat
 Wilt gij dat men achting geve
 Aan uw jeugdig frisch gelaat:
 Vlucht de zonden,
 Want 't zijn wonden,
 Diep geslagen in het hart!
 Zonder deugden
 Geene vreugden
 Maar in 't leven altijd smart!

Zoekt ge uw' krachten te bewaren,
 Zoekt ge voor genaakten tijd
 U een ziekbed te besparen
 Van wanhoop en hellestrijd:
 Vlucht de zonden,
 Want 't zijn wonden,
 Diep geslagen in het hart!
 En bij 't sterven
 Menigwerven
 Niet te heelen door de smart.

Zoekt ge 't leven uit te leven
 Altijd vrolijk welgemoed;
 Houdt dan voor uw geest geschreven
 Dat onkuischheid sterven doet.

Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden,
 Diep geslagen in het hart,
 Op uw wezen
 Staat te lezen
 't Bleeke beeld der zondesmart.

Zoekt ge u met de booze geesten
 Niet te doemen tot het vuur,
 Denkt dan in uw leven 't meesten
 Aan den angst van 't stervensuur.

Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden
 Vaak niet vatbaar voor herstel.
 Met zijn zonden
 En zijn wonden
 Stort de zondaar neêr ter hel.

Wilt gij sterven, waarde broeder
 In Gods liefde heiliglijk,
 En met Jozeph en uw Moeder
 Jezus loven in zijn rijk,

Vlugt de zonden,
 Want 't zijn wonden,
 Diep geslagen in het hart.
 Slechts de deugden
 Geven vreugden,
 Zuiv're liefde kent geen smart!

IJDELHEID DER IJDELHEDEN.

Wijze: 't Rozenstruikje.

1.

Denk niet, Christ'nen, dat in 't leven,
 's Menschen hart verzadigd wordt;
 Om dat hart zijn wensch te geven
 Is het leven veel te kort;
 Wat ge ook hier bezit beneden
 't Is en blijft een tranendal,
 IJdelheid der ijdelheden
 En ellenden zonder tal.

2.

Kondet gij millioenen gâren
 Door uw studie en vernuft,
 Op het zoeken en bewaren,
 Wordt uw woekergeest versuft.
 Christ'nen! spaart uw geest en leden
 't Is bedrog wat gij vergaart,
 IJdelheid der ijdelheden
 En niets anders vindt ge op aard'!

3.

Stervend ziet gij al die schatten
 Als een droombeeld voor u staan,
 En nog wil uw arm ze omvatten,
 Als of droomen niet vergaan!
 Doet dus wat Gods heil'gen deden,
 Eer gij voor Gods vierschaar staat;
 IJdelheid der ijdelheden
 Zoudt gij roepen, maar te laat.

Achab, eertijds koning, smachtte
 Naar de druif van Nabaoth;
 Mijm'rend zat hij dag en nachte
 Op dien ijd'len buit verzot.
 Was hij in 't bezit tevreden?
 Vond hij laafnis voor zijn dorst?
 IJdelheid der ijdelheden
 Riep Elias tot dien Vorst.

Vestigt geen begeerige oogen,
 Christ'nen! op uws naasten goed;
 Altijd vindt hij zich bedrogen
 Die met de oogen diefstal doet;
 Uw begeerten dus bestreden!
 Want de wereld geeft geen heil,
 IJdelheid der ijdelheden
 En ellenden zonder peil.

Draagt gij God in 't snakkend harte,
 De aarde is dan geen tranendal,
 Want dan lenigt God de smarte
 Die u de aarde baren zal.
 En gij zet geen stoute schreden
 Op uws naasten erve of grond,
 IJdelheid der ijdelheden
 Is de leus van hart en mond!

**Aanroeping der H.H. Namen van Jezus,
Maria, Jozeph.**

Wijze: Maria! wees gegroet.

Langzaam.

Jezus, Maria, Jozeph, Jezus, Maria, Jozeph.

Gegroet te zamen,

Geprezen namen!

Jezus, Maria, Jozeph, Jezus, Maria, Jozeph.

Bij de Eng'enscharen,

Nu opgevaren.

Jezus enz. (wordt telkens tweemaal herhaald).

'k Blijf op u bouwen,

En vast vertrouwen.

Gij blijft me omzweven,

In dood en in leven.

Uw geest t' ontvangen,

Is mijn verlangen.

Gij hebt mijn harte,

Ontlast van smarte.

Gij zult in lijden,

Niet van mij scheiden.

'k Zij van mijn zonden,

Weldra ontbonden.

Wat schild zou baten,
Door u verlaten?

Doe mij in 't sterven.
Het leven erven.

Staat mij ter zijden,
In 't jongste strijden.

Opdat mij 't leven,
Ginds zij gegeven.

Dan zal 'k daar boven
U eeuwig loven.

N°. 10.

De lof des Heeren.

Wijze: O Beeld der schoone liefde.

1.

O Schepper, God en Heere,
Die aan 't heelal gebiedt!
'k Zing tot uw meerdere eere,
Versmâ mijn lofzang niet.
Ik zal u steeds beminnen,
U dienen, meer en meer!
Leef eeuwig in mijn zinnen,
Mijn Schepper, God en Heer!

2.

Der zonnè glorie-wagen,
 Rijdt Uwen luister rond; —
 Zou ik uw roem niet dragen
 O God in hart en mond?
 Ik zal enz.

3.

De vogel spreidt zijn vederen,
 En klapwiekt U ter eer; —
 Zou ik mij niet verteederen,
 Voor U, mijn God en Heer!
 Ik zal enz.

4.

De halm der korenvelden,
 Begroet Uw' majesteit; —
 Zou ik den lof niet melden
 Van Uwe heerlijkheid?
 Ik zal enz.

5.

De golf der stille beken,
 Spreekt murm'lend van Uw magt; —
 Zou ik niet biddend spreken
 Van Uwe oneind'ge pracht?
 Ik zal enz.

6.

Ik zie Uw' glans beschreven
 Op 't keurig bloemtapijt; —
 Zou mijn schatpligtig leven
 Aan U niet Zijn gewijd?
 Ik zal enz.

7.

Ja, scheppend Alvermogen!
 Ik bid Uwe almacht aan.
 Voor u in 't stof gebogen,
 Loof ik u naam voortaan.
 Ik zal enz.

8.

Ik mensch, op aarde koning,
 Ik, schepsel van Uw hand,
 'k Geef U mijn hart ten woning,
 Mijn ziel ten onderpand.
 Ik zal enz.

9.

Ik wijd U mijn gedachte
 En mijn verbeelding toe,
 Opdat ik dag en nachte
 Uw' liefde niet misdoe.
 Ik zal enz.

10.

Ik wijd' U mijn memorie,
 Mijn oordeel en beleid,
 Om alles tot Uw glorie
 Te doen, uit dankbaarheid.
 Ik zal enz.

11.

Uw naam Zij me altijd heilig
 En dierbaar aan het hart;
 U prijzend, leef ik veilig,
 En ducht geen enk'le smart.
 Ik zal enz.

12.

'k Verzaak, o God, uit liefde,
 Aan 't vloeken van weleer,
 Gij weet hoe mij steeds griefde
 Die schending van Uwe eer.
 Ik zal enz.

13.

Des Zondags, als Uw' hulde
 Op mijne lippen leeft,
 Vernietig dan de schulde,
 Die op mijn ziele kleeft.
 Ik zal enz.

14.

Te kostbaar zijn de stonden
 Der feesten, U gewijd,
 Dan dat ik ooit in zonden
 Een enkel uur nog slijt.
 Ik zal enz.

15.

O Schepper! wees geprezen!
 Versmâ mijn lofzang niet!
 'k Heb U mijn pligt bewezen
 In dit familie-lied.
 Ik zal enz.

ZIEKBED-GEWAARWORDING.

Wijze: Creator alme siderum.
en andere kerkzangen.

O nietig, nietig, nietig stof!
Hoe mat is 't lijf, hoe mat en dof;
Hoe traag beweegt zich 't kruipend bloed,
Of 't langzaam naar den eindpaal spoedt.

Of dan van 't vuur der koorts gegloeid,
Hoe wild het door mijn aad'ren vloeit;
En bruischt en kookt naar 't ziedend hoofd,
Ontkracht, vermast en afgesloofd.

Wat valt de hijgende adem zwaar,
Hoe wendt zich 't ligchaam hier en daar,
Dat naar een uurtjen rust maar zucht,
Die van de klamme peluw vlucht.

Hoe loodzwaar buigt de kranke leest
Den steeds nog worstelenden geest,
En drukt zijn vleug'len, mat en moê,
Als tot een doffen zwijmel toe.

O heengaan, heengaan valt zoo zwaar,
In 't bloeiendst van zijn levensjaar;
Valt zwaar, nu in 't ontluikend dal,
Weer haast de lente komen zal.

Dat valt het hart zoo zwaar en bang;
 Och, eeuwig, eeuwig is wel lang —
 Maar 't leven is op aard zoo zoet,
 Gedeeld met menig lief gemoed.

Maar neen, o Heer! voor Wien ik kniel,
 Vergeef mijn aardsgezinde ziel
 Het kleven aan . . . slechts wederglans,
 Die afstraalt van Uw hemeltrans.

't Moet onuitspreek'lijk zalig zijn
 Te deelen in Uw glorieschijn;
 Met allen eenmaal weer hereend,
 Wier oog om 't scheiden heeft geweend.

En is mijn wijzer rond gegaan,
 En wijst hij 't laatste cijfer aan;
 Zweeft reeds de vinger om mijn spond',
 Die me oproept van den moedergrond.

Gedenk mijn zonden niet en schuld,
 O Heer! Wiens liefde 't al vervult.
 En, zij mijn einde dan of nu —
 Maar zij 't, o Heer! altijd in U.

N°. 12.Loflied aan de H. moeder Anna.

Wijze: Wees gegroet op kind'rentoon.

1.

Moeder Anna! luid en blij.
 Moet ook u mijn loflied rijzen;
 Moeder van Gods moeder, gij,
 'k Moet uw nieuwe glorie prijzen:
 Straalt er op de dochter eer,
 't Schittert op de moeder weêr.

2.

Ver reeds als de lichtstraal schiet,
 Vloeit, van duizend dankb're tongen,
 't Naauw verkondigd zegelied:
 't Wordt door de eng'len meêgezongen,
 't Godlijk stil geheimenis,
 Dat in u voltrokken is.

3.

Wonder zonder wederga!
 Vlekk'loos hebt gij haar ontvangen,
 Door uws Heeren heilgenâ,
 't Kind, dat ge aan uw hart mogt prangen;
 Anna! ja alleen uw kind,
 Is alleen door God bemind!

4.

En ik zou niet luid en blij,
 U in uwe dochter prijzen!
 Moet niet aller eeuwen-rij,
 't Loflied voor u op doen rijzen!

Wie is als uw vlek'loos kind,
Wie ooit heeft als zij bemind!

5.

Van uw dochter zonder smet,
Straalt de weêrglans op u neder;
Keert, o Anna! uw gebed
Tot háár Zoon ooit vrucht'loos weder?
Moeder van Gods moeder, gij,
Bid dan, Anna! bid voor mij.

Nº. 13.

S t a b a t M a t e r .

Stabat Mater dolorosa,
Juxta crucem lacrymosa,
Dum pendebat Filius.

Cujus animam gementem,
Contristatam et dolentem,
Pertransivit gladius.

O quam tristis et afflicta;
Fuit illa benedicta,
Mater Unigeniti!

Quæ mœrebat et dolebat,
Et tremebat dum videbat
Nati pœnas inclyti.

Quis est homo qui non fleret,
Christi Matrem si videret,
In tanto supplicio?

Quis posset non contristari,
Piam Matrem contemplari,
Dolentum cum Filio?

Pro peccatis suæ gentis,
Vidit Jesum in tormentis,
Et flagellis subditum.

Vidit suum dulcem natum,
Morientum, desolatum,
Dum emisit spiritum.

Eia Mater, fons amoris,
Me sentire vim doloris,
Fac, ut tecum lugeam.

Fac ut ardeat cor meum,
In amando Christum Deum,
Ut sibi complaceam.

Sancta Mater, istud agas,
Crucifixi fige plagas,
Cordi meo valide.

Tui Nati vulnerati,
Tam dignati pro me patie,
Poenas mecum divide.

Fac me vere tecum flere,
Crucifixo condolere,
Donec ego vixero.

Juxta crucem tecum stare,
 Et me sibi sociare,
 In planctu desidero.

Virgo virginum præclara,
 Mihi jam non sis amara;
 Fac me tecum plangere.

Fac ut portem, Christi mortem,
 Passionis fac consortem,
 Et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
 Fac me Cruce inebriari,
 Et cruore Filii.

Flammis ne urar succensus,
 Per te, Virgo, sim defensus,
 In die judicii.

Fac me cruce custodiri,
 Morte Christi præmuniri,
 Confoveri gratia.

Quando corpus morietur,
 Fac ut animæ donetur,
 Paradisi gloria. Amen.

Nº. 14.

BENEDICTIO.

Vóór het geven van den zegen.

Tantum ergo Sacramentum.

Veneremur cernui:

Et antiquum documentum

Novo cedat ritui:

Præstet fides supplementum

Sensuum, defectui.

Genitori Genitoque

Laus et jubilatio:

Salus honor virtus quoque

Sit et benedictio:

Procedenti ab utroque

Comparsit, laudatio. Amen.

v. Panem de coelo præstitisti eis.

R. Omne delecta mentum in se habentum.

LAUDATE DOMINUM.

Ná het geven van den zegen.

Laudate Dominum omnes gentes, laudate eum omnes populi.

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus, et veritas Domini manet in æternum

Gloria Patri, et Filio et Spiritui sancto. Sicut erat in principio et nunc et semper, et in sæcula sæculorum. Amen.

 Lied tot de H. Barbara, Patrones in het doodsuur.

Wijze: Creator alme Siderum.

O Barbara, Gods dienaress,
 Gij onze groote Patrones!
 Als 't doodsuur eens voor ons zal slaan,
 Wij roepen Uwe voorspraak aan.

Gij Maagd en Mart'laress te gaâr,
 Zie neêr op deze trouwe schaar,
 Wij smeeken U met hart en zin,
 En roepen Uw bescherming in.

Gij bleeft voor laffe vleitaal doof,
 Gij gaaft Uw bloed voor 't Roomsche geloof,
 O bid, bid vurig dat ook wij
 't Geloof bewaren zoo als gij.

Gij lelie reine zuiv're Maagd,
 Die kuisch bleef hoe ge ook werd belaagd,
 O bid, opdat ook onze jeugd
 Bewaren mag der Eng'len deugd.

Gij, die het onweêr stillen doet,
 Voor wie de vuurvlam zwichten moet,
 O! keer ook brand en and're straf
 Altijd van onze zeestad af.

Gij, die bij menig sterfbed stond,
 In wie men dan een toevlugt vond,
 O! sta ook eens aan onze zij,
 Sta al de Broederleden bij.

O! hoor ons heil'ge Barbara,
 Vraag gij voor ons om deez' genâ:
 Dat, als ons laatste uur zal slaan,
 Een priester aan ons zij mag staan.

Bid, dat, als 't leven spoed ten end,
 't Hoogheilig Altaar-sacrament
 Ons op de groote reis geleid',
 Die heenvoert naar de eeuwigheid.

Wanneer de dood reeds voor ons staat,
 En met zijn zeis den levensdraad
 Wreeddaardig afsnijdt, toon ons dan
 Wat uwe sterke voorbeê kan.

Geleid de ziel tot voor Gods troon
 En vlecht daar op ons hoofd een kroon,
 Dan zal ze in alle eeuwigheên
 U dankbaar zijn voor Uw' gebeên.

—
 N°. 16.
 —

Lied tot den H. Bonifacius.

—

Wij durven tot U naad'ren
 O! groote Godsgezant,
 Gij hebt bij onze Vaad'ren
 Weleer het kruis geplant.
 † O! Bonifacius } (*)
 Tuis clientibus } (bis.)

(*) *Bonifacius* beteekent: Weldoener, en *Tuis clientibus* beteekent: Voor uwe beschermelingen.

Uw bloed, zoo wreed vergoten,
 Heeft eens geverwd den grond
 Waarop wij zijn ontsproten,
 Waar onze wieg op stond.

† O! Bonifacius } (bis.)
 Tuis clientibus. }

Te Dockum aan de boorden
 Van Bornas kleine vloed
 Daar sprak ge uw laatste woorden,
 Daar vloeide uw martelbloed,

† O! Bonifacius } (bis.)
 Tuis clientibus. }

En nu zijt gij der Friezen
 Een schutsheer en patroon;
 Om strijd zal men U kiezen,
 Gezeten voor Gods troon,

† O! Bonifacius } (bis.)
 Tuis clientibus. }

O! blijf Uw hulp verleen
 Aan deze trouwe schaar,
 Die zich om U vereënen,
 Gij Friesche martelaar!

† O! Bonifacius } (bis.)
 Tuis clientibus. }

Dat deez' gemeente in deugden,
 En Godsvrucht bloeijen mag,
 O dat zij dra in vreugden

Uw voorspraak krijgen mag
 † O! Bonifacius } (bis.)
 Tuis clientibus. }

En wij de Broederleden
 Van dezen zaal'gen dood,
 Wij richten onze schreden
 Tot U in alle nood
 † O! Bonifacius } (*bis.*)
 Tuis clientibus. }

Als onze ziel voor 't oordeel
 Van haren rechter staat;
 O! spreek dan in ons voordeel
 Verweider aller kwaad!
 † O! Bonifacius } (*bis.*)
 Tuis clientibus. }

Dat Uw beschermelingen,
 Als 't licht hun oog ontvliedt,
 Met U het lofied zingen
 En 't eeuwig jubellied.
 † O! Bonifacius } (*bis.*)
 Tuis clientibus. }

**Liefdezucht tot het kindje Jezus en
zijne H. Moeder.**

Wijze: O Sanctissima.

Hoor! o Zoete, onze groete,
Die we U, lieve Moeder! biên;
Toon ons, armen, toch erbarmen,
Laat, laat ons uw kindje zien.

Wil gehengen, dat we brengen,
Rozekrans en lofgedicht;
Dat we waken, 't harte maken
Tot een rustplaats voor Uw wicht.

O die Zonne! Liefdebronne!
Die Gij als uw God bemint,
Geef o reine! ons dat kleine,
Geef ook ons Uw God'lijk kind.

Laat ons zamen, naar betamen,
Rozen vlechten tot een kroon;
't Hart zoo louter als het outer-
Waslicht, wijden aan Uw Zoon.

En hem drukken, met verrukken,
En hem wiegen aan de borst,
Die alleene, naar dat eene
Lieve kleine kindje dorst.

En dan sluiten alles buiten,
Om met hem alleen te zijn;
En te geven, heel ons leven
Alles aan dat kindekijn.

Gebeden van de Broederschap.

v. O Heer! in uwe handen beveel ik mijnen geest.

R. En van allen, die in doodsangst zijn.
Onze Vader, enz. Wees gegroet, enz.

Wij bidden U, Heer! dat Gij U gelieft te ontfermen over deze uwe gemeente, voor welke onze Heer JESUS CHRISTUS zich niet ontzien heeft in de handen der zondaren geleverd te worden, en de pijnen des kruises te lijden.

v. O Heer! in uwe handen, enz. Als boven.

R. En van allen, enz.

Onze Vader, enz. Wees gegroet, enz.

Wij bidden U, Heer JESUS CHRISTUS! dat nu en in het uur van onzen dood, onze voorspraak bij uwe barmhartigheid zijn moge, de H. Maagd MARIA, uwe Moeder, wier heilige ziel in het uur van Uw lijden een zwaard van droefheid heeft doorboord.

v. O Heer! in uwe handen, enz. Als boven.

R. En van allen, enz.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

Wij bidden U, Heer! dat wij mogen geholpen worden, door de voorspraak en de verdiensten van den Bruidegom uwer heiligste Moeder, opdat ons door zijne voorspraak gegeven worde, hetgeen wij door ons zelve niet vermogen; Gij, die met den Vader en den H. Geest leeft en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

De goddelijke hulp blijve altijd met ons! Amen.
 En dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid in vrede rusten! Amen.

GEBEDEN VOOR EEN ZALIGEN DOOD.

Heer Jezus, mijn Heer, God van goedheid, en Vader van alle barmhartigheid, ik vertoon mij voor U met een verootmoedigd, berouwhebbend en morseld hart, en beveel U mijn laatste uur en hetgeen er op volgen zal.

Wanneer mijne onbewegelijke voeten mij zullen waarschuwen, dat mijne loopbaan op deze wereld spoedig geëindigd zal zijn:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijn bevende en verstijfde handen het kruisbeeld niet meer aan mijn hart kunnen drukken en het, in weerwil van mij zelve, op het bed mijner smarten zullen laten nedervallen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne oogen als met een floers bedekt en ontsteld bij de verschrikking van den aanstaanden dood, hunne kwijnende en stervende blikken tot U zullen keeren:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne koude en bevende lippen voor de laatste maal Uwen aanbiddelijken naam zullen aanroepen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne bleeke en loodkleurige wangen bij de omstaanders medelijden en schrik zullen verwekken, en mijne van het doodzweet klamme haren op mijn voorhoofd te berge rijzend, mijn naderend einde zullen aankondigen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne ooren op het punt van zich voor altijd voor de taal der menschen te sluiten, zich zullen openen, om naar Uwe stem te luisteren, die het onherroepelijk vonnis zal uitspreken, het vonnis dat mijn lot voor alle eeuwigheid zal beslissen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne verbeelding door akelige schrikwekkende verschijnselen ontsteld en in eene doodelijke droefheid gedompeld zal zijn, en mijn geest verschrikt bij het gezicht mijner ongerogigheden en door de vrees Uwer gerechtigheid, met den engel der duisternissen zal worstelen, die mij het troostend gezicht Uwer barmhartigheden zal willen ontnemen, om mij in den afgrond der wanhoop te storten:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijn hart, verzwakt en benaauwd door de pijnen der ziekte, door de verschrikkingen des doods zal worden aangegrepen, en door

het geweld in den strijd tegen de vijanden mijner zaligheid zal zijn uitgeput:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer ik mijne laatste tranen, de voortteekens mijner ontbinding, zal storten, neem die dan aan als eene opdracht van verzoening, opdat ik als een offer van boetvaardigheid, mijnen geest moge geven. In dat schrikwekkend oogenblik:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne bloedverwanten en vrienden rondom mijn sterfbed vergaderd, door mijn beklagenswaardigen toestand zullen zijn aangedaan, en U voor mij aanroepen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer ik het gebruik mijner zintuigen zal hebben verloren, geheel de wereld voor mij zal verdwenen zijn, en ik zuchtend onder de benaauwdheid van den laatsten strijd met den dood zal worstelen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer de laatste zuchten mijns harten mijne ziel zullen noodzaken om van haar ligchaam te scheiden, ontvang dan die zuchten als voortkomende uit een heilig ongeduld om tot U te komen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Wanneer mijne ziel reeds op den rand mijner lippen eindelijk voor altijd van deze wereld zal

scheiden, en mijn ligchaam bleek, koud en levenloos zal achterlaten, ontvang dan mijn dood als een bewijs mijner onderwerping aan Uwe Goddelijke Majesteit, en dan:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

Eindelijk wanneer mijne ziel voor U zal verschijnen en voor de eerste maal den onsterfelijken glans Uwer Majesteit zal aanschouwen, verwerp mij dan niet van Uw aangezicht, maar gewaardig U dan mij te ontvangen in den liefdevollen schoot Uwer barmhartigheid, opdat ik voor eeuwig Uwen lof moge zingen:

Allen. Barmhartige Jezus, ontferm U dan mijner.

G E B E D.

O God! die ons ter dood veroordeeld, maar ons het uur en het oogenblik van onzen dood hebt verborgen gehouden, maak dat ik al de dagen mijns levens in gerechtigheid en heiligheid doorbreng, en alzoo waardig worde, om in Uwe heilige liefde van deze wereld te scheiden, door de verdiensten van onzen Heer Jezus Christus, die met U leeft en heerscht in de eenheid des Heiligen Geestes door alle eeuwen der eeuwen. Amen.

De Goddelijke hulp blijve altijd met ons! Amen.

Dat de geloovige zielen door Gods barmhartigheid rusten in vrede! Amen.

L I T A N I E.

VAN

DEN HEILIGEN JOSEF.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, hoor ons.

Christus verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.

God, Heilige Geest, ontferm U onzer.

Heilige Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.

H. Maria, bid voor ons.

H. Moeder Gods,

H. Maagd der Maagden,

H. Jozef,

Bruidegom van Maria,

Voedstervader van Jezus,

Man naar Gods hart,

Getrouwe en wijze dienaar,

Bewaarder der zuiverheid van Maria,

Medehulp van Maria,

Die om Maria met bijzondere genade begunstigd zijt,

Zoo zuiver in maagdelijkheid,

Zoo diep in ootmoedigheid,

Zoo vurig in liefde,

Bid voor ons!

Zoo hoog in beschouwing,
 Die door den H. Geest regtvaardig zijt ver-
 klaard,
 Die in de Goddelijke verborgenheden boven
 anderen verlicht zijt geweest,
 Die door den engel in het geheim der mensch-
 wording onderwezen zijt,
 Die met Maria, uwe bruid, welke bevrucht
 was, naar Bethlehem gereisd zijt,
 Die in de herberg geene plaats vindende in
 eene stal zijt gaan vernachten,
 Die waardig geacht zijt bij Christus te we-
 zen, toen Hij bij zijne geboorte in eene
 krib gelegd werd,
 Die toen Christus besneden werd, zijnen
 naam Jezus hebt hooren noemen,
 Die met Maria het kind Jezus in den tempel
 hebt opgeofferd,
 Die op het woord van den engel, met Jezus
 en Maria naar Egypte gevlugt zijt,
 Die na Herodes' dood met het kind en zijne
 moeder naar het land van Israël zijt we-
 dergekeerd,
 Die, toen het kind Jezus te Jeruzalem ge-
 bleven was, het vol droefheid, met Maria
 zijne moeder, gezocht hebt,
 Die Hem zittende in het midden der leeraren
 na drie dagen met blijdschap gevonden hebt,
 Aan wien de Heer der Heeren op aarde is
 onderdanig geweest,
 Wiens lof in het Evangelie vermeld wordt,
 Man van Maria, uit wie Jezus geboren is,

Bid voor ons!

Onze voorspreker, hoor ons H. Josef.

Onze beschermer, verhoor ons H. Josef.

In onzen nood, help ons, H. Josef!

In al onze benaauwdheden,

In het uur van onzen dood,

Door uwe allerheiligste trouw,

Door uwe vaderlijke zorg en teederheid,

Door uwe deugden,

Help ons,
H. Josef.

Wij die u als beschermer aanroepen,

Dat gij van Jezus vergiffenis onzer zonden
wilt verwerven,

Dat gij ons steeds aan Jezus en Maria ge-
lieft aan te bevelen,

Dat gij voor alle maagden en ongehuwden
de gaaf van zuiverheid gelieft te verwerven,

Dat gij voor de gehuwden eene onbevleete
getrouwheid en heilige eendragt wilt ver-
krijgen,

Dat gij voor alle vergaderingen een volmaakte
liefde en overeenstemming wilt ver-
erven,

Dat gij de vaders der huisgezinnen in het
christelijk opvoeden hunner kinderen wilt
behulpzaam zijn,

Dat gij alle vergaderingen die u bijzonder
zijn toegedaan, wilt begunstigen,

Dat gij allen die op uw hulp betrouwen,
altijd en overal wilt beschermen,

Dat gij alle geloovigen door uwe voorbede
wilt helpen,

Wij bidden U, verhoor ons!

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
ontferm U onzer.

Jezus Christus, hoor ons.

Jezus Christus, verhoor ons.

Heer ontferm U onzer.

Christus ontferm U onzer.

Heer ontferm U onzer.

Onze Vader, enz.

Bid voor ons H. Jozef.

Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

Laat ons bidden.

Wij bidden U, Heer! dat wij door de verdien-
sten van den Bruidegom der allerheiligste Maagd
en Moeder Gods Maria geholpen worden, opdat
ons door zijne voorspraak gegeven worde, wat
wij door ons zelve niet kunnen verkrijgen. Die
leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

VOORNAAMSTE VOLLE AFLATEN,

DOOR

ONDERSCHEIDENE PAUSEN

AAN

deze Broederschap verleend.

1. Op den dag der inschrijving.
 2. In het uur des doods, als men met een waar berouw, ten minste met het hart, aanroept den H. Naam Jezus.
 3. Op elken derden Zondag der maand.
 4. Op de bijzonderste feestdagen des Heeren en Zijner H. Moeder.
-

NB. Tot het verdienen dezer aflaten, die ook aan de overledenen kunnen toegevoegd worden, wordt vereischt, dat men met een oprecht berouw zijne zonden gebiecht hebbende, de H. Communie ontvangt en (als het geschieden kan) in de kerk der Broederschap bidt tot de meening der H. Kerk.

BEWIJS VAN INSCHRIJVING.**IN DE BROEDERSCHAP**

VAN DEN

Z A L I G E N D O O D

gevestigd in de Parochie-kerk van den

H. WERENFRIDUS,

TE WORKUM,

is ingeschreven

den

18

Pastoor.

